

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/142/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118314960
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:6118314960.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Borisa Brondoša a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobcu HATI SERVIS s.r.o., Kováčska 14, Medzev, IČO: 47 578 025, zast. advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, Košice, proti žalovanej KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zast. Advokátskou kanceláriou FELIX NEUPAUER & PARTNERS, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, Bratislava, o zaplatenie 385,17 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie z 30. januára 2020, č. k. 16C/3/2019-97

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi 100% trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo "prvoinštančný súd") napadnutým rozsudkom uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 385,17 eura s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 385,17 eura od 24.1.2018 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie tým v celom rozsahu vyhovel žalobe, ktorú žalobca skutkovo vystaval na tvrdení, že dňa 28.8.2017 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle FORD Tranzit, EČV: KS469CE, ktoré v čase škodovej udalosti vlastnila J. S. (ďalej ako „poškodená“), a ktorú (škodovú udalosť) spôsobil vodič motorového vozidla BMW X5, EČV: KS491DT, ktorého vlastník mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovanej. Predmetná škodová udalosť bola žalovanej riadne ohlásená dňa 31.08.2017 a zaregistrovaná pod číslom škodovej udalosti č. 9564766504. Poškodená si dala svoje motorové vozidlo opraviť v servise u žalobcu. Náklady na opravu poškodeného motorového vozidla boli 385,17 eura. Táto suma bola uplatnená u žalovanej, ktorá následne poškodenej, resp. žalobcovi oznámila dňa 8.1.2018, teda po uplynutí 5 mesiacov od jej nahlásenia, že predmetná poistná udalosť bola ukončená bez poskytnutia poistného plnenia. Pohľadávka voči žalovanej z titulu náhrady škody vo výške 385,17 eura bola poškodenou postúpená na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 12.1.2018.

3. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vyšiel bezo zvyšku z takto žalobcom tvrdeného skutkového stavu, pričom na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 788 a ods. 1, § 789 ods. 2, § 790, § 797 ods. 2, 442 ods. 1 a § 443, 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, §

3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného ku dňu vzniku omeškania žalovanej, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, 2 a 4, § 11 ods. 6 až 8 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v znení neskorších predpisov, z ktorých vyvodil záver o dôvodnosti žaloby, keď konštatoval, že žaloba obsahuje všetky náležitosti, ktoré predpokladá ust. § 132 CSP, že v konaní nebola sporná existencia poistného vzťahu, na základe ktorého bola žalovaná povinná v prípade vzniku poistnej udalosti nahradiť škodu spôsobenú poisteným poškodenému, že nebol sporným vznik poistnej udalosti a výška škody, ktorá prevádzkou poistného motorového vozidla vznikla poškodenej.

4. Súd prvej inštancie odmietol obranu žalovanej vystavanú na namietaní aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorá tvrdila, že zmluva o postúpení pohľadávky je pre rozpor so zákonom, pre absenciu konkrétneho prejavu vôle poškodenej ako postupcu týkajúceho sa samotnej pohľadávky a pre neurčitý a nezrozumiteľný predmet zmluvy absolútne neplatná, z dôvodu, že poškodená bola dlžník žalobcu a uzatvorením predmetnej zmluvy nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodenej na žalobcu, ale došlo k postúpeniu záväzku poškodenej, čo je v rozpore s ust. § 524 Občianskeho zákonníka, keď v tejto súvislosti vyšiel z právneho názoru, že pre platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa vyžaduje písomná forma, v zmluve musia byť označení účastníci zmluvy, t.j. doterajší veriteľ ako postupca a nový veriteľ ako postupník, postupovaná pohľadávka musí byť dostatočne identifikovaná, t.j. jej výškou a právnym dôvodom vzniku a musí ísť o existujúcu pohľadávku (postúpiť však možno aj budúcu pohľadávku), pričom zmluva o postúpení pohľadávky obsahuje podľa názoru súdu prvej inštancie všetky zákonom stanovené náležitosti - je v nej určito označený postupca, postupník, pohľadávka a jej právny dôvod, zmluva je datovaná a podpísaná zmluvnými stranami. Súd prvej inštancie takisto nepovažoval za dôvodné tvrdenie žalovanej, že pôvodná pohľadávka neexistovala, keďže mal za nepochybné, že predmetom postúpenia je pohľadávka predstavujúca vyfakturovanú a žalovanou nezaplatenú škodu (s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Cob/45/2018 z 27.6.2019). Prihliadol na princíp preferencie platnosti právnych úkonov poukazujúc na nález Ústavného súdu SR zo dňa 1.4.2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014, podľa ktorého „... jedným zo základných princípov výkladu zmlúv je prioritá výkladu, ktorý nevedie k neplatnosti zmluvy, pred takým výkladom, ktorý vedie k neplatnosti, ak do úvahy prichádzajú obidva výklady. Je tak vyjadrený a podporovaný princíp autonómie zmluvných strán, povaha súkromného práva a s ním spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy.... Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou, a nie zásadou.“ Za omeškanie žalovanej so zaplatením tejto náhrady škody súd prvej inštancie priznal žalobcovi úroky z omeškania z dôvodu, že žalovaná nesplnila svoju nepeňažnú povinnosť ustanovenú v § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z.z., keďže v zákonom stanovenej lehote nezaslala poškodenej resp. žalobcovi riadne vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poistné plnenie.

5. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolanie s návrhom, aby ho odvolací súd zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní žalovaná zotrvala na svojej obrane v konaní, pričom opätovne namietala aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore z totožných dôvodov a to z dôvodu neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom tvrdiac, že poškodená postúpila tzv. pohľadávku, ktorú mala voči žalovanej, ktorá však vyplýva z jej záväzku voči žalobcovi, teda postúpila pohľadávku, ktorá predstavuje jej záväzok a nie pohľadávku, čo v konečnom dôsledku je v rozpore s ustanovením § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z dôvodu neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky pre jej neurčitosť a nezrozumiteľnosť tvrdiac, že samotný predmet zmluvy o postúpení pohľadávky je rozporuplný, nejasný presne nešpecifikovaný, pričom rozpornosť týkajúca sa predmetu postúpenia spočíva podľa žalovanej v skutočnosti, že z textu samotného postúpenia vyplýva, že poškodená postupuje svoju pohľadávku, avšak z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že táto predstavuje záväzok poškodenej vyplývajúci z faktúry, pričom uvedené skutočnosti zakladajú podľa odvolateľky absolútnu neplatnosť predmetného právneho úkonu, ako aj z dôvodu, že v zmluve o postúpení pohľadávky absentuje konkrétny prejav vôle poškodenej ako postupcu, týkajúci sa postúpenia samotnej pohľadávky na žalobcu. Pokiaľ ide o priznané úroky z omeškania, nesúhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorý považuje za rozporný s ustálenou judikatúrou (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017), podľa ktorej povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až dorúčením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a žalovaná by sa do omeškania mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) cit. zákona, účelom

ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti. Svojimi odvolacími námietkami poukazujúcimi na to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vytykajúcimi nesprávne právne posúdenie veci, žalovaná podľa posúdenia odvolacieho súdu uplatnila odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p.. V odvolaní odvolateľkou formálne citovaný ďalší odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. nebol podopretý konkrétnymi odvolacími námietkami a výhradami, ktoré by poukazovali na nesprávny procesný postup súdu, a tak podľa posúdenia odvolacieho súdu nebol tento ďalší odvolací dôvod odvolateľom materiálne, a preto ani procesne účinne uplatnený. Odvolací súd v tejto spojitosti upriamuje pozornosť na záver vyplývajúci z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 90/2019 z 5. novembra 2019, v zmysle ktorého odvolací dôvod nemôže spočívať len na všeobecnom vyjadrení nespokojnosti s rozhodnutím bez bližšej špecifikácie vytykaných nesprávností v kontexte konkrétnych okolností prípadu. Napokon odvolací súd pre úplnosť poznamenáva, že v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p. na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, musí prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Naproti tomu, vo vzťahu k ostatným odvolacím dôvodom, je odvolací súd podľa ust. § 380 ods. 1 C.s.p. viazaný ich vymedzením v odvolaní, a preto na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ust. § 365 C.s.p. dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1269s).

6. Žalobca sa vo vyjadrení k odvolaniu stotožnil so spôsobom právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie, keď odkázal na správnosť jeho záverov uvedených v bodoch 26 až 45 odôvodnenia napadnutého rozsudku a navrhol, aby odvolací súd tento rozsudok potvrdil. Ďalej poukázal na to, že v odvolaní odvolateľkou uplatnené odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p., neboli naplnené in concreto, t.j. neboli podopreté konkrétnymi odvolacími námietkami a výhradami.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas (§ 362 C.s.p.), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§385 ods. 1 a contrario C.s.p.), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 C.s.p. a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. a dospel k záveru, že nie je (odvolanie) dôvodné. Tento rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 16.6.2021 po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu, pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 C.s.p..

8. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, a preto v súlade s ust. § 387 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení ťažiskovo konštatuje, že dôvody, na ktorých podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku spočíva rozhodnutie súdu prvej inštancie, považuje za vecne správne (§ 387 ods. 1 C.s.p.) a tiež úplné z hľadiska všetkých kľúčových otázok nastolených v priebehu konania pred súdom prvej inštancie oboma procesnými stranami (§ 387 ods. 3 veta prvá C.s.p.).

9. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, to znamená musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 191 C.s.p..

10. Rozsudku súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani to, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193, § 194, § 205 C.s.p., alebo že by súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo že by použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Súdu prvej inštancie v tomto smere nie je možné vytknúť žiadne pochybenie, a preto nie je ani dôvod na polemizovanie s jeho skutkovými závermi.

11. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnym predpisom ide vtedy, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

12. Súd prvej inštancie na zistený a daný skutkový stav použil správny predpis, správne ho aj vyložil a aplikoval, to znamená, z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní žalovanej. Odvolací súd na skutkové zistenia a právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie odkazuje, rovnako ako i na správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce dôvody napadnutého rozsudku vo veci samej, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.), a preto len na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalovanej odvolací súd dodáva nasledovné:

13. Žalovaná svojimi odvolacími námietkami ťažiskovo nastolila predmetom odvolacieho prieskumu správnosť posúdenia otázky vecnej legitímácie žalobcu a omeškania žalovanej. Jej odlišné nazeranie na otázku vecnej legitímácie žalobcu je vystavané na presvedčení, že predmetná zmluva o postúpení pohľadávky, ktorá (pohľadávka) je predmetom tohto konania, je neplatná pre rozpor so zákonom (§39 v nadväznosti na § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka), pre jej neurčitosť a nezrozumiteľnosť (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a absenciu konkrétneho prejavu vôle poškodenej ako postupcu, týkajúceho sa postúpenia samotnej pohľadávky na žalobcu. Táto jej predstava, ale nie je správna.

14. Súd prvej inštancie sa dostatočne a presvedčivo vysporiadal s touto obranou žalovanej a tiež zrozumiteľným, presvedčivým a dostatočne odôvodneným spôsobom formuloval záver o platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Odvolací súd na tento záver, ktorý má logickú postupnosť, v celom rozsahu poukazuje a s ktorým sa v celom rozsahu aj stotožňuje.

15. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Citované ustanovenie upravuje postúpenie pohľadávky na základe zmluvy, ktorou dochádza k zmene v osobe veriteľa. Do právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom nastupuje namiesto pôvodného veriteľa nový veriteľ bez toho, že by inak sa tento vzťah zmenil. Pohľadávka prechádza v stave, v akom existuje v čase postúpenia, vrátane jej príslušenstva. Zmluvu uzaviera pôvodný veriteľ (postupiteľ) a iný subjekt postupník, ktorý nastupuje na miesto pôvodného veriteľa. Ide o dvojstranný právny úkon bez účasti dlžníka, pretože zmena v osobe veriteľa sa nedotýka práv a povinností dlžníka zo záväzkového vzťahu. Čas, miesto, predmet plnenia i ďalšie podmienky zostávajú nezmenené. Predmetom postúpenia môže byť len určitá pohľadávka, t.j. právo na plnenie od dlžníka, nie však celý záväzkový vzťah, z ktorého pohľadávka vznikla, v ktorom prípade ide už o zmenu zmluvy, a teda zmenu vzájomných práv a povinností tvoriacich obsah záväzku, ktorá predpokladá v zmysle § 493 Obč. zák. dohodu zmluvných strán (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 14. októbra 2010, sp. zn. 3 Obdo 7/2009).

16. Postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zakladá nový záväzok len medzi postupníkom a postupcom. Obsahom nového záväzku je prechod pohľadávky z majetku postupcu na majetok postupníka. Obsah pôvodného záväzku sa postúpením nemení a samotným uzavretím zmluvy

o postúpení sa nemení ani postavenie dlžníka. Jeho postavenie sa mení až tým, že mu postúpenie postupca alebo postupník oznámi. Nemení sa nič na jeho povinnosti dlh splatiť. Povinnosť dlžníka sa potom, ak mu niektorý z účastníkov zmluvy o postúpení postúpenie oznámi spôsobom predpokladaným v § 526 Občianskeho zákonníka, mení len v tom, že miesto pôvodnému veriteľovi musí dlh splniť postupníkovi. Pokiaľ mu postúpenie neoznámia, musí plniť pôvodnému veriteľovi a takýmto plnením sa zbaví záväzku. Je len vecou dohody postupcu a postupníka, kedy a či vôbec dlžníkovi oznámia, že došlo k postúpeniu, to platí aj voči tretím osobám. Nemožno vylúčiť ani dohodu, že postúpenie neoznámia vôbec. K platnosti o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Obo 93/2008, zo dňa 20. mája 2009).

17. Aj podľa názoru odvolacieho súdu spĺňa predmetná zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 12.1.2018 po obsahovej ako aj formálnej stránke zákonné kritéria platnosti právneho úkonu podľa § 34 Občianskeho zákonníka.

18. Podľa § 35 ods. 2 Obč. zák. právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

19. Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 12.1.2018 musí vyhovovať všeobecným náležitostiam právneho úkonu ustanoveným Občianskym zákonníkom (porov. rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22. 7. 2004, sp. zn. 26 Cdo 1243/2003, uverejnený v Súbore rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR, zošit 30, C 2893). Obsah tejto dohody, ako každý právny úkon, možno vykladať podľa vôle toho, kto ho učinil, len za predpokladu, že tvrdená vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom, učeným v písomnej forme. Výkladom podľa § 35 ods. 2 obč. zák. nemožno už učený prejav vôle dopĺňovať, meniť, či dokonca nahradzovať (porov. rozsudok zo dňa 18. 12. 2002, sp. zn. 25 Cdo 1116/2001, uverejnený v Súbore rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR, zväzok 23, C 1627). Použitie zákonných výkladových pravidiel smeruje vždy iba k tomu, aby obsah právneho úkonu vyjadreného slovami, ktorý učinili účastníci vo vzájomnej dohode, bol vyložený v súlade so stavom, ktorý existoval v dobe ich zmluvného dojednania. Ak je obsah právneho úkonu zaznamenaný písomne, určitosť prejavu vôle je daná obsahom listiny, na ktorej je zaznamenaný; nestačí, že účastníkom zmluvy je jasné, čo je predmetom zmluvy a aké sú ich práva a povinnosti, ak to nie je poznateľné z textu listiny. Určitosť písomného prejavu vôle je objektívna kategória a takýto prejav vôle by nemal vzbudzovať dôvodné pochybnosti o jeho obsahu ani u tretích osôb (porov. rozsudok zo dňa 27. 3. 2002, sp. zn. 33 Cdo 512/2000, uverejnený v Súbore rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR, zväzok 15, C 1108).

20. Z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 12.1.2018, ktorý je rozhodný pre posúdenie povahy tohto právneho úkonu, vyplýva, že smeruje nepochybne a výlučne k postúpeniu (prevodu) pohľadávky poškodenej Lenky Kostkovej (postupcu) zo spôsobenej škody vo výške 385,17 eura na žalobcu (postupníka), ktorá (škoda) bola spôsobená poškodenej dňa 28.8.2017, a za ktorú zodpovedal poistený žalovanej. Výška škody, ktorá vznikla poškodenej, sa rovnala cene (výške) opravy jej motorového vozidla opravovňou žalobcu a bola vyčíslená vo faktúre vystavenej žalobcom ako dodávateľom poškodenej ako odberateľovi. Na rozdiel od zodpovednostného záväzkového právneho vzťahu medzi poškodenu a škodcom, z ktorého vzniklo poškodenej právo na plnenie (pohľadávka), ktorá sa stala predmetom postúpenia, záväzkový zmluvný vzťah medzi žalobcom a poškodenu vznikol z iného právneho dôvodu a to z právneho úkonu (zo zmluvy), pričom však má logický súvis s výškou škody, keďže cena opravy motorového vozidla poškodenej je totožná s výškou škody, ktorá vznikla poškodenej (obe vychádzajú z faktúry za opravu motorového vozidla poškodenej vystavenej v tejto veci žalobcom). Uvedené však neznamena, že predmetom zmluvy zo dňa 12.1.2018 je postúpenie záväzku poškodenej voči žalobcovi.

21. Žalobca ako právny nástupca pôvodnej poškodenej uplatnil priamy nárok proti žalovanej (poistovateľovi) podľa ust. § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. z titulu náhrady škody spôsobenej na motorovom vozidle poškodenej, ktorej základ ani výška neboli v konaní sporné, a za túto škodu objektívne zodpovedá poistený prevádzateľ motorového vozidla. Preto žalovaná ako poistovateľ je povinná za zodpovedného poisteného plniť, keďže u nej bolo uplatnené právo vyplývajúce z poistného vzťahu.

22. Pokiaľ ide o odvoláciu námietku žalovanej, že súd mal posudzovať omeškanie vo vzťahu k žalovanej osobitne podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. (ďalej len „citovaný zákon“) s prihliadnutím na

splatnosť záväzku poisťovne uhradiť poistné plnenie, určenú podľa ust. § 11 ods. 7 citovaného zákona, ako i poukazovanie na ust. § 11 ods. 8 citovaného zákona, v zmysle ktorého, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa ods. 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, odvolací súd ju vyhodnotil ako nedôvodnú.

23. Podľa ust. § 15 ods. 1 citovaného zákona, náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

24. Podľa ust. § 11 ods. 6 citovaného zákona, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

25. Podľa ust. § 11 ods. 7 citovaného zákona, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

26. Podľa ust. § 11 ods. 8 citovaného zákona, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

27. Odvolací súd zastáva názor, že žalovaná ako poisťovňa má nielen nepeňažnú povinnosť posúdiť nárok poškodeného (vykonať riadne šetrenie) v trojmesačnej lehote od oznámenia škodovej udalosti a v tejto lehote aj skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jej povinnosti, ktorej nesplnenie (tak ako je to aj prejednávané veci) je sankcionované úrokmi z omeškania podľa ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ale má aj (peňažnú) povinnosť na plnenie poškodenému. Pri výklade ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. v znení novely vykonanej zákonom č. 430/2003 Z.z. účinným od 1.11.2003 nie je možné opomenúť tú skutočnosť, že novelizácia zákona č. 381/2001 Z.z. vychádza primárne z právnych predpisov Európskej únie a zákon priamo odkazuje (bod 5 prílohy zákona) na Smernicu 2000/26/ ES Európskeho parlamentu a Rady zo 16. mája 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o zmene a doplnení Smerníc Rady č. 73/239/EHS a 88/357/EHS (tzv. štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel). Podľa úpravy v bode 19 Preambuly citovanej smernice „okrem týchto sankcií je vhodné zaviesť povinnosť platenia úrokov z výšky náhrady stanovenej poisťovňou alebo súdom poškodenej osobe, ak sa plnenie nerealizovalo v zmienenej predpísanej lehote; ak má členský štát platné vnútroštátne predpisy, ktoré obsahujú požiadavku platenia úroku z omeškania, toto ustanovenie sa môže vykonať odkazom na tieto predpisy“. Vnútroštátne právne predpisy je potrebné vykladať s prihliadnutím na účel noriem únieového práva prenesený do vnútroštátneho práva, preto súd aj pri interpretácii dotknutých zákonných ustanovení vo vzťahu k úrokom z omeškania v režime zákona č. 381/2001 Z.z., sa má usilovať v najvyššej možnej miere o taký výklad, ktorý je v súlade so zmyslom a cieľom predpokladaným citovanou smernicou. Podľa názoru odvolacieho súdu pri reštriktívnom výklade zákona č. 381/2001 Z.z., ak zákon by mal sankcionovať úrokmi z omeškania výlučne nesplnenie peňažnej povinnosti poisťovateľa, účel smernice a požiadavka eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva, nie sú naplnené. Je teda potrebné zvoliť taký výklad, ktorý umožní sankcionovať poisťovateľa úrokmi z omeškania nielen pre nesplnenie povinností uložených mu v súvislosti so šetrením poistnej udalosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 písm. a), b) zákona č. 381/2001 Z.z., ale i pre nesplnenie nadväzujúcej (peňažnej) povinnosti poisťovateľa po skončení vyšetrovania poistnej udalosti plniť poistné plnenie v zákonnej lehote (ustanovenej v ust. § 11 ods. 7 zákona) v prípade opodstatnených a riadne preukázaných nárokov na náhradu škody. Toto vnútroštátne právo umožňuje. Ust. § 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. totiž odkazuje okrem iného aj na použitie Občianskeho zákonníka, pokiaľ to samotný zákon č. 381/2001

Z.z. nevylučuje. Nie je teda žiadna prekážka (zákon č. 381/2001 Z.z. to nevylučuje) aplikovať v prípade omeškania poisťovateľa s peňažným plnením ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2011 Z.z. sa ako lex specialis uplatní len v prípade osobitného typu omeškania, a to omeškania so splnením povinností upravených v ust. § 11 ods. 6 tohto zákona. Takyto výklad je plne v súlade s účelom citovanej smernice. Nesprávnym výkladom by totiž bolo možné dospieť k absurdným záverom, že poisťovateľ by uvedením akéhokoľvek dôvodu (nejasného, neurčitého aj absurdného či protiprávneho) a jeho oznámením poškodenému podľa ust. § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. mohol týmto spôsobom odmietnuť a zdržiavať plnenie v prípade riadne preukázaných nárokov na náhradu škody poškodeným, ako je tomu aj v posudzovanom prípade, a vyhýbať sa tak plneniu svojej základnej povinnosti (koncipovanej v § ust. 1 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z.) poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody, a to bez akýchkoľvek právnych následkov a sankcionovateľnosti tohto konania. Odvolací súd považuje za dôležité v tejto súvislosti pripomenúť, že základným účelom a zmyslom zákona č. 381/2001 Z.z. je okrem iného včasné poskytnutie spravodlivej náhrady škody spôsobenej osobám poškodeným prevádzkou motorových vozidiel a posilnenie zodpovednosti poisťovateľa za poskytnutie plnenia v prípade riadne preukázaného nároku na náhradu škody.

28. Pod pojmom prešetrenia poisťnej udalosti, resp. jej likvidácie rozumieme proces, ktorý zabezpečuje poskytnutie poisťného plnenia, resp. náhrady za vzniknutú poisťnú udalosť. Likvidácia poisťnej udalosti zahŕňa registráciu poisťnej udalosti, obhliadku poškodenej veci, vyznačenie a overenie poisťného krytia, korešpondenciu, šetrenie, výpočet poisťného plnenia a jeho prerokovanie s poisteným alebo poškodeným, poukaz poisťného plnenia, účtovné a štatistické spracovanie poisťnej udalosti. Políciu je potrebné privolať v prípade: - usmrtenia alebo zranenia osoby, - škody spôsobenej tretej osobe napríklad poškodením budovy, - poškodenia dopravného značenie, verejného osvetlenia, ak vznikne hmotná škoda vyššia ako 3 990 EUR, - dopravnej nehode v zahraničí, - ak si vinník nehody nechce uznať svoju vinu, - ak je vodič zúčastneného vozidla pod vplyvom návykových látok. Aby nedošlo k nedorozumeniam a sporom medzi účastníkmi dopravnej nehody, je potrebné zdokumentovať dopravnú nehodu (je povinnosťou každého držiteľa motorového vozidla mať v aute Správu o dopravnej nehode), zdokumentovať aj fotograficky, zapísať si totožnosť účastníka dopravnej nehody ako meno, adresu, typ a evidenčné číslo vozidla, poisťovňu, v ktorej je vinník poistený a číslo poisťnej zmluvy (biela a zelená karta). Ak účastníci dopravnej nehody podpisujú akúkoľvek dohodu, je potrebné si ju pozorne prečítať. Ak ide o poškodeného, tak podľa zákona tento je povinný nárok na náhradu škody preukázať nielen preukázaním poškodeného vozidla, ale vinník nehody musí byť jednoznačne určený. Vzniknutú škodu je potrebné písomne nahlásiť poisťovní do 15 dní pri dopravnej nehode na území Slovenskej republiky a pri dopravnej nehode v zahraničí do 30 dní. Obhliadajúci technik zdokumentuje poškodenie a urobí zápis o poškodení, určí spôsob likvidácie škodovej udalosti. V prípade, že sa pri oprave v servise ukáže, že rozsah poškodenia je väčší ako sa predpokladalo, je potrebné danú skutočnosť zdokumentovať fotograficky a oznámiť ju ďalej osobe, ktorá vykonávala obhliadku motorového vozidla, alebo osobe, ktorá zodpovedá za likvidáciu poisťnej udalosti. Na základe doručených dokladov bude vypočítané poisťné plnenie, ktoré bude klientovi zaslané po skončení šetrenia poisťnej udalosti.

29. Z obsahu spisu a zo žaloby vyplýva, že ku škodovej, resp. poisťnej udalosti došlo dňa 28.08.2017, táto bola žalovanej ohlásená dňa 31.08.2017 a zaevidovaná pod č. 9564766504, a že oznámenie žalovanej o výsledku prešetrovania poisťnej udalosti bolo zaslané žalobcovi dňa 08.01.2018, teda po uplynutí viac ako 4 mesiacov od jej nahlásenia, a to bez akéhokoľvek odôvodnenia. Tieto tvrdenia žalobcu, ktoré boli podporené listinnými dôkazmi, žalovaná výslovne nepoprela.

30. Podľa § 151 ods. 1 a 2 C.s.p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

31. Po premietnutí vyššie uvedeného na posudzovanú vec odvolací súd dospel k záveru, že absenciu (neuviedenie) dôvodov, pre ktoré odmietla žalovaná plniť žalobcovi, možno nepochybne považovať za nelegitímny, ba až šikanózný výkon práva, ktorý nerespektuje právo poškodeného domáhať sa náhrady škody. Žalovaná ako poisťovateľ sa voči nárokom žalobcu ako právneho nástupcu poškodenej, ktoré považovala za sporné, bránila bez právne relevantných dôvodov, prieciacim sa zákonu. Je nemysliteľné, aby žalovaná odmietla plniť poškodenou hodnoverným spôsobom preukázané nároky bez uvedenia konkrétnych dôvodov. Žalovaná si týmto svojim konaním ani len formálne nesplnila povinnosť (podmienku) podľa ust. § 11 ods. 6 písm. b) citovaného zákona, čím jej vznikla z dôvodu omeškania

s poskytnutím peňažného plnenia povinnosť platiť úroky z omeškania. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru odvolacieho súdu práve poisťovňa musí znášať následky za svoje konanie a porušenie právnej povinnosti a uvedené nemôže byť na ujmu žalobcu, ktorý si uplatnil nárok na plnenie súdnou cestou po bezdôvodnom odmietnutí plnenia preukázaných nárokov žalovanou bez uvedenia dôvodov. Pokiaľ žalovaná nesplnila svoj záväzok riadne a včas, t.j. neposkytla poistné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom, t.j. do 15 dní odo dňa ukončenia poistného šetrenia (§ 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.), ktoré (poistného šetrenie) navyše neskončila v zákonom stanovenej trojmesačnej lehote (§ 11 ods. 6 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z.), dostala sa do omeškania, čo znamená právo žalobcu popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Opačný výklad odvolací súd považuje za nespravodlivý a ústavne nekonformný.

32. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie pri posúdení otázky vzniku omeškania poisťovne sa neodklonil od záverov vyslovených v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018 a sp. zn. 1Cdo/21/2017 zo dňa 26.2.2019, na ktoré poukazovala žalovaná v odvolaní, pretože v tomto prípade išlo o iné skutkové okolnosti ako boli posudzované citovanými rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR.

33. Odvolací súd námietku žalovanej ohľadom priznania úrokov z omeškania napadnutým rozsudkom z vyššie uvedených dôvodov nepovažuje za opodstatnenú, súd prvej inštancie vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu nárok na zaplatenie úrokov z omeškania správne posúdil podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, správne vyvodil aj prvý deň vzniku omeškania s peňažným dlhom a tiež výška priznaných úrokov z omeškania je súladná s ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Odvolanie žalovanej je v celom rozsahu neopodstatnené, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok v jeho vyhovujúcom výroku vo veci samej, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania, ktorý má základ v plnom procesnom úspechu žalobcu v spore, podľa ust. § 378 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

34. Záverom odvolací súd upozorňuje súd prvej inštancie na potrebu opravy záhlavia napadnutého rozsudku v časti označenia žalovanej uvedením správneho identifikačného čísla organizácie postupom podľa § 224 C.s.p..

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 C.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje

dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.)